

VECKOBLADET

Fredag 19 april

Utkommer fredagar

1996 22:e årg.

14

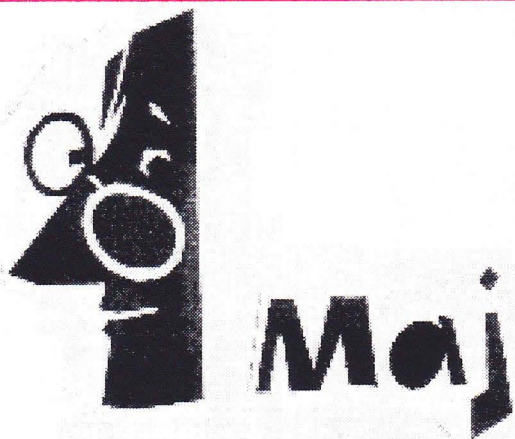

Bild: Andrzej Ploski

Guđrun Schyman blir årets huvudtalare på första maj i år. Talet håller hon i Folkparken dit demonstrationen går liksom i fjor. Till Folkparken tågar också socialdemokraterna, cirka en timme tidigare.

Banderoller tillverkas på v-lokalen söndag 21.4 kl. 14 och kanske ytterligare någon gång.

Demonstrationen avgår från Stortorget kl. 14 men kom gärna innan (se nedan). Blåsmusik och fräscha slagord utlovas. Till årets aktuella paroller hör "Asmara, Lunds vänort" och "Tafsa inte på u-hjälpen". Förutom vänsterpartiet och Ung Vänster deltar bl.a. Ungsocialisterna.

Flygblad. Inför första maj sprids ett flygblad som trycks i det brevlådevänliga formatet A5. Det beräknas finnas till avhämtning på vänsterpartiets expedition från fredag den 19. Det mesta av utdelningen organiseras kommundelsvis, men har du inte blivit kontaktad och ändå har möjlighet att hjälpa till med utdelningen i dina kvarter bör du kontakta v-expeditionen, tel. 138213.

Förstamajaffischen. den lokala, har i år ritats av Andrzej Ploski och trycks på partiets egen screenanläggning. Den sätts upp söndag den 28. Ser du en affischtavla som ligger: res den!

Förstamajmärket pryds i år av en röd stjärna, finns på expeditionen och kostar 10 kr.

Högtalarbilen kör kl. 10-13 och manar till demonstration.

Insamlingen, som sköts av Ung vänster, går till medicin åt Kuba.

Samlas gör demonstrationen på Stortorget redan kl. 13. I väntan på avgång kan man dricka kaffe eller läsk (vi räknar med en varm dag), lyssna på Panikorkestern, Sveriges enda politiska skifflegrupp, och höra appeller från vänsterns kommunalpolitiker, från Ung Vänster och kanske några andra.

Öppet hus i Stadshallen blir det sannolikt även i år. Program meddelas i nästa veckas nummer.

Allt detta kräver arbetsinsatser, både före och på första maj! Vänsterpartiets medlemmar och vänner uppmanas att bidra. Hör av er!

(S)läppte taget

"Jag skall inte sticka under stol med att Lund blir den stora förloraren."

Ungefär så sa landstingsrådet, ordföranden i SAP-Skåne, m.m., Bengt Holgersson, när han sammanfattade partiernas åsikter om hur offentliga verksamheter bör fördelas i det enade Skåne. Han tillade också: "Jag kan ändå inte säga att mitt hjärta blöder för Lund, precis!" Det som håller på att ske är, precis, som vi tidigare befarat i VB, att man skapar "balans" och fred mellan Kristianstad och Malmö på Lunds bekostnad.

I tisdags 16 april träffades representanter för de politiska partierna i Skåne på landstingshuset på Baravägen i Lund för en sista genomgång innan Bengt Holgesson vidarbefordrade informationen till regeringens utredare Jan-Åke Björklund. Hans uppgift är att lägga ett förslag, som riksdagsmän från de båda skåneläna kan rösta för och på så sätt demonstrera genuin skånsk enighet. Partierna har tidigare, var för sig haft överläggningar med Björklund och kunnat framföra sina synpunkter direkt. Det framgick från Björklund, både direkt och indirekt, att hans eget och regionens inflytande är begränsat. De statliga ämbetsverken, Vägverket och Banverket har så stor självständighet att de

inte låter sig styras utan vidare, och regeringen tänker själv bestämma över fördelningen av högskoleplatserna i Skåne. Regeringen har dessutom sagt att den företrädd Malmö som residensstad. Det som då återstår att påverka lokalt är främst sådant, som i dag sorterar under landstingen och det som förts över på den s.k. Skånestyrelsen. Det gäller regionala utvecklingsfrågor, miljö-, trafik-, närings-, turism-, kultur och forsknings- och utvecklingsfrågor.

Alla politiska partier, förutom moderaterna, vill så snart, som möjligt ha ett direktvalt regionfullmäktige med beskattningsrätt. Moderaternas alternativ är ett obligatoriskt kommunalförbund med kommunerna och landstingen, som medlemmar. Vänsterpartiet anser att en övergångsperioden dessförinnan skall vara kort och tidsbestämd. Folkpartiet har ungefär samma uppfattning och de båda partierna är därför inte särskilt detaljerade i sin syn på hur man skall lokalisera verksamheter under övergångsperioden. Vänstern har tidigare sagt att Kristianstad gott kan vara residensstad, d.v.s. att det statliga lokalkontoret kan ligga där, men att det är naturligt att Skånes politiska centrum ligger i Malmö. Den uppfattningen underströks också vid tisdagens möte.

Det verkar finnas en bred enighet - Vänsterpartiet och möjligen Folkpartiet avviker - om att det gemensamma Skånelandstinget och de regionala funktionerna skall ligga i Kristianstad. Eftersom målet är att dessa skall slås samman till ett nytt regionfullmäktige utser man

Forts sidan 2

Under det rosa täcket

Jag blev nyfiken på Nina Björk och hennes nyutkomna bok "Under det rosa täcket" när jag såg Röda rummet STV2 lördagen den 13 april. Hon var inbjuden till Boklådan den 16 april för att berätta om sin bok, och jag bestämde mig för att lyssna på henne.

Det var fullt redan före utsatt tid, och värre blev det innan Nina Björk kunde börja berätta. Vi var ca 80 kvinnor och 5-10 män som lyssnade på Nina.

Hon utgick från tre citat som hon använt sig av i sin bok. Det första var hämtat från ett reportage i damtidningen Elle. Å ena sidan pratar damtidningarna om kvinnligheten som något naturligt, vi är kvinnliga av naturen samtidigt som de beskriver hur vi skall sminka oss

för att plocka fram vår kvinnlighet. Nina menar att den syn som damtidningarna vill förmedla är en maskerad. På denna maskerad skapas eller föds vi som kvinnor.

Det andra citatet har Nina hämtat från Läkartidningen och är skrivet av Kerstin Uvnäs-Moberg. Citatet beskriver två olika reflexer, rörelsereflexen och näringsreflexen.

Den första, rörelsereflexen är hård spänd och tuff. Den kan bli aktiv, målinriktad, konstruktiv, presterande och verkställande, och även i viss mån aggressiv, dominant... Den andra, näringsreflexen är mottagande, inkluderande, överförande, givande, gränslös, självutplånande, osjälvständig. Ja, det är väl-

forts sidan 2

Lund tvåa igen

Det höll inte riktigt för Lugi. Men Lund är i år Sveriges andra handbollsstad, efter Göteborg. Det är med Lugi, som med Petri Pumpa. De är näst bäst. Det är hittills bara, som popstad vi är etta. Det visade sig i finalerna att Redbergslid har lite bredare trupp. Laget har spelat tillsammans under samma tränare i flera år så man kan varandra utan och innan och deras stjärnor glänste lite starkare än våra när det verkligen gällde. Och så hade de extra vilodagar, när Lugi kämpade mot Skövde i kvarten. Men vi vill tacka Lugi för lysande handbollsunderhållning i hemma mot Skövde, Sävsjö och Redbergslid. Det är något visst med stämningen i Idrottshallen när den är fullsatt med sina 2001 besökare. Och flera av kommunalråden var på plats i hallen, precis som de skulle. Lugis framgångar ligger väl i linje med Gunnar Sandins vänstervision för Lund, i förra VB. Han betonade just lagsporternas betydelse.

Att vara tvåa är bra. Då kan man säga: Nästa gång tar vi dem! Men att acceptera det Bengt Holgersson säger: "...att Lund är den stora förloraren", på tal om fördelning av verksamheter och arbetstillfällen i det enade Skåne, är inte bra. Man kan slå vakt om jobben för att det är ont om dem, men man kan också slå vakt om dem utifrån omtanke om människorna, som berörs. Vi, som tycker att Lund är en bra stad att bo och leva i, skall också unna andra att flytta hit och att bo kvar och arbeta här. Det är bättre att både bo och arbeta i Lund framför att tvingas pendla mellan bostad och arbete. Därför bör Lunds politiker - från alla partier - ta blad från munnen - vi tar risken att vara tjugåriga - och vara lika tuffa som kollegerna i Malmö och Kristianstad!

Arbetets lundaredaktion har börjat skriva om skånefrågorna ur ett lundaperspektiv. Översikt-artikeln och intervjun med Sven Tuvevson var bra. Vi bjuder på berömmet eftersom vi vet att inspirationen kommer från VB. Nu är det sydsvenskans tur att rycka upp sig!

Leve sjukvårdens personal

På måndag 22 april sammanträder landstingsfullmäktige och har som viktigaste fråga verksamhetsberättelsen för 1995. Därupprepas det, som alla redan vet: att sjukvården i Lund har stora ekonomiska problem och att man måste fortsätta att spara och slita hårt på personalen. Det är sant, men det är minst lika viktigt att säga att alla anställda inom sjukvården i Lund gör ett fantastiskt bra arbete och åstakommer medicinska och mänskliga underverk varje dag och att de är värda beröm och uppmuntran!

forts från sidan 1 "Loppet är ..."

Kristianstad - politiskt centrum

därmed i praktiken Kristianstad till Skånes politiska huvudstad. Det är en lösning, som på många sätt är ologisk och problematisk. Det naturliga är att regionens demokratiska centrum finns där de flesta människorna finns. En annan lösning skapar med all sannolikhet fler problem än den löser. Malmö politiker och befolkning kommer troligen inte att acceptera lösningen när de inser vad den innebär och risken är stor att man kommer att försöka undergräva Kristianstads auktoritet som politiskt centrum.

Resande fullmäktige

En annan möjlig negativ konsekvens av förslaget är att Malmöns intresse av att ansvar och uppgifter verkligen flyttas från staten/länsstyrelsen till det regionala folkvalda organet minskar drastiskt. Man kan mycket väl komma att dra slutsatsen att det är bättre att makten ligger kvar hos den centrala staten, som ju trots allt ligger i Malmö, än att det folkliga inflytandet ökar i Kristianstad. Tanken finns också att det främst är de centrala kanslifunktionerna, ekonomi och personaladministration, som skall ligga i Kristianstad. Fullmäktige för Skåne tänks flytta runt och sammantråda på olika orter. Det är en lösning, som påminner om europaparlamentets uppdelning på Bryssel och Strassbourg och den är verkligen inte tilltalande. Det blir troligen opraktiskt, dyrt och leder till en massa bilpendlande kors och tvärs i landskapet.

Sammanfattningsvis kan man säga att kampen mellan Malmö och Kristianstad om residens och länsstyrelse i värsta fall forcerat fram lokaliseringar, som hotar den demokratiska delen av skåne-reformen och som gynnar staten mer än regionen.

Centerpartiet, miljöpartiet och i viss mån socialdemokraterna har varit mycket detaljerade i sina lokaliseringsförslag, medan vänstern och folkpartiet mera sett till helheten. De synpunkter, som presenteras för Björklunde bygger, naturligt nog, på socialdemokraternas förslag, men har i de flesta fall starkt stöd från andra partier. De innebär förutom vad vi sagt om residens/länsstyrels och landsting och Skånestyrelsen:

- att kollektivtrafikens centrala administration läggs i Hässleholm. Det fanns inga egentliga invändningar mot detta.

- att regionens kansli för forskning och utveckling läggs i Lund.

- att Malmö blir näringspolitiskt centrum, med filialer i Helsingborg och Kristianstad

- att de viktigaste funktionerna för EU-kontakter och östersjö-samarbete finns i Malmö

- att regionala kulturfrågor administreras från Landskrona

- att sjukvården i och med att landsting/regionparlament förläggs där också huvudsakligen administreras från Kristianstad. Men att

Lund - Malmö också kommer att ha en stor del av sjukvårdsförvaltningen.

- att Simrishamn får fiskefrågorna

- att Ystad blir glesbygdscentrum

att kommunförbundets huvudkontor förläggs till Klippan!

Människor av kött och blod

Det skall också sägas att partierna gemensamt gör en del sympatiska markeringar. Man säger att lokalisering och organisation skall utgå från vad, som är bäst för verksamheterna, att man inte skall splittra upp fungerande enheter och att man hela tiden måste tänka på att organisationsförändringarna konkret handlar om människor av kött och blod, som man måste ta stor hänsyn till.

Det finns som vi påpekat stora svagheter i förslagen, som gör att detta inte är sista ordet i lokaliseringsfrågan, utan snarare skall ses som ett inlägg någonstans mitt i debatten.

forts. från sidan 1. "Rosa täcket"

väl ganska uppenbart vad Kerstin Uvnäs-Moberg drar för slutsatser av detta.

"Vissa av de Fysiologiska och psykologiska könsskillnaderna kanske faktiskt därför kan härledas från en könsdifferentiell utveckling av de till en början icke könsbundna urvarselreflexerna". Eller som Nina tolkar det "Kerstin anser att män är gjorda för att hugga ved och kvinnor för att safta och sylta"

PDS i Skåne

- PDS måste bli ett parti för hela Tyskland, inte bara för de "nya förbundsländerna", annars äger vi inget existensberättigande på längre sikt! I öst har vi ett brett stöd, men hälften av våra medlemmar är över sexti år. Det är föga tröst att alla partierna där har drabbats svårt av den politiska uppgivenheten.

Det sade en av de representanter för PDS distriktsledning och delstatsparlamentariker i Mecklenburg-Vorpommern som i slutet av förra veckan besökte vänsterpartiet i Skåne. Gästerna guidades bl.a. runt i Skåne och uttryckte spontant sin förundran över de många självägande böndernas gårdar som ligger strödda över slätten.

Så är det inte hemma hos dem. Mecklenburg-Vorpommern är gammalt junkerland och landskapsbildens bevarades när storgodsen efter andra världskriget förvandlades till kollektivjordbruk. Upplösningen av de senare har gått långsammare än vad som förväntades vid DDR-statens fall. Dels är det många jordbrukare som uppskattar de gemensamma arbetsformerna och vill arbeta vidare på kooperativ basis, dels är en del ägotvister med de gamla junkersläkterna fortfarande upplösta. Representanter för de senare är ofta bittra: de tillhörde mestadels den aristokratiska 20 juli-oppositionen mot Hitler och ser sej själva som goda och skyldigt drabbade antifascister.

Jordbruket är fortfarande dominerande näring i Mecklenburg-Vorpommern som är föga industrialiserat. Jordbrukspolitik var också ämnet för lördagens överläggningar. Josefine Gustavsson från miljöpartiet överraskade nog en del av deltagarna med sin antikapitalism när hon inledde om EU och tredje världens jordbruk. Jörn Svensson gav en belysande förklaring av den bakgrund som EU:s orationella jordbrukspolitik har i trettitalets agrarkris.

I pauserna berättade Jörn en del om illa EU-parlamentet arbetar och att han skriver på en bok som kritiskt granskar en rad liberal-ekonomiska dogmer.

Det som tyskarna uppskattade mest var nog studiebesöket på Hadard där det utvecklades hjälpmedel för handikappade. De var djupt imponerade.

Gr

Det tredje citatet är hämtat från Yrsa Stenius, *Makten & Kvinnligheten*. I detta citat beskriver Yrsa Stenius förhållandet mellan författaren Simone de Beauvoir och hennes fader. Hon påstår att den lilla Simone försöker befästa sin feminina identitet i faderns uppskattande blickar, medan vägen till hans hjärta inte gick genom den feminina utan genom den maskulina sektorn av hennes medfött androgyna personlighet. Att Simone grät bittra tårar skulle enligt

Klostergården - Solstaden

Aldrig tidigare har jag fått sådan respons på vad jag skrivit i Veckobladet som då jag strax före jul skrev en hyllning till Klostergården. Tydligt uttryckte jag vad många kände. Klostergårdsborna älskar Klostergården. Det uppmanar mig att återkomma.

Som en solfjäder sträcker Klostergården sina armar söderut, mot solen, dess tegelmassor tar emot värmen, dess tusentals fönster kastar blixtar över slätten söderut, dess tusentals hem har alla tillgång till solsen en stor del av dygnet om sommaren och en maximal del under vintern.

Fridfullt för gamla nära himlen.

Jag såg att Götes Byalag vill reservera bostäderna i markplanet för de många äldre Klostergårdsborna. Det är onödigt och vore olyckligt. Hissarna gör de högre belägna lägenheterna minst lika tillgängliga, och där uppe får man mer frid. Bottenvåningarna är de värsta, eftersom alla hisspassagerarna står utanför deras dörrar och stökar och väntar. Jag minns när min fru hade ett häftigt gräl med min dotter på den tiden vi bodde på bottenvåningen på Blidväders 6. När flickan stormade ut ur lägenheten sedan grälet kulminerat, upptäckte hon ett dussin intresserade personer som väntade på hissen. Hon har stor sinnesnärvaro, så hon fann sig genast.

-Det är lika bra ni får veta hur vi har det, röt hon. Vi är ingen idealfamilj! Det kollektiva är en av fördelarna med Klostergården, men min snart 90-åriga mor föredrar att bo på sjätte våningen, liksom min far gjorde så länge han levde. Hon sitter på morgnarna och äter sin fil och tittar ut över Klostergårds-parken och ser sina barnbarn när de går till Klostergårdsskolan. Där- emot var mina föräldrar tvungna att flytta från andra våningen i ett av låghusen på grund av att det saknade hiss.

De täta kaprifolsnåren i parken norr om husen genljuder under de blå värvällarna av koltrastarnas höga, melodiska sång medan aftonstjärnan lyser klart över Vårvädersvägen.

Bevara vår natur!

Vi är inte glada över de intrång

Yrsa Stenius bero på att Simone inte bejakade sin kvinnlighet. Nina menar att det är åsikter liknande dem som Yrsa Stenius framför som skapar bittra tårar.

Nina åsikt är att manligt och kvinnligt skapas i kulturen, den manliga över den kvinnliga. Feminister måste ta ställning. V ilket synsätt skall vi anamma.

Nina beskriver feminismsens grundsyn genom åren. På 70-talet skulle män och kvinnor vara lika. Men även om vi utför samma saker

som hotar vår allmänning söder om Sunnavägen. Redan den bebyggelse som uppfördes för några år sedan är svår att acceptera. Vi saknar det ovärdade gräset och kattguld det som vi brukade skrapa av stenblocken med våra barn. Folket har vi inget emot, de hjälpte till att förse oss med barn till vår skola och kunder till vårt centrum.

Planerna på ett nytt centrum vid Stattenavägen avskydde vi, men de avskrevs tack vare depressionen. Polisen välkomnar vi.

Ytterligare bebyggelse i Höjeå-dalen protesterar vi med skarpa mot. Vi vill inte ha några skithus där, om de så är i lyxklass! Vi vill röra oss fritt och njuta av viporna i träsket nedanför hundgården.

Nytt Liv i St Lars. Bevara Hjortparken!

Att St Lars fått nytt liv gläder oss. Kulturskolan finns där redan, Montessoriskolan flyttar dit liksom Vårdgymnasiet. Det kommer att ge liv åt den gamla vackra parken. Men vi vill inte att man lägger ner vår Hjortpark. Det är en fröjd att se tjurarna stängas i den dimmiga brunsttiden, och alla har vi vandrat med våra barn och tittat på getterna och gässen. Det ligger protestlistor ute, bland annat på Klostergårdsbiblioteket!

Stoppa neddragningarna i St Lars!

Många med anknytning till St Lars är djupt oroad över de planerade neddragningarna av nästan alla verksamheter, kultur, fritid, terapi och landstingsbussarna, som använts vid så många trevliga utflykter till julbord i slott och herresäten och till "Kristina i Duvemåla" i höstas. Varför lägga ner viktiga verksamheter när fler mentalpatienter inom en snar framtid ska skickas ner till St Lars från Blocket?

Jag har skådat en stad...

Många tycker jag är oansvarig när jag protesterar mot fortsatt byggande i Klostergårdsområdet. Var ska folk bo? säger de. -Vill dom inte ha husen, så kör över dom och bygg i alla fall! utropade provokatören Gunnar Sandin på årsmötet.

Men jag tar visst ansvar. Jag har skådat ett framtida Lund! Bygg en

blir inte kvinnor män bara för att de utför det som traditionellt anses manligt. Kvinnor måste kämpa mot förväntningar medan män bara uppfyller förväntningarna i en sådan situation. Detta berör naturligtvis också män på oväntat sätt. Det är problematiskt för alla som kämpar mot förväntningar. "Det rosa täcket" är en bild för dessa förväntningar.

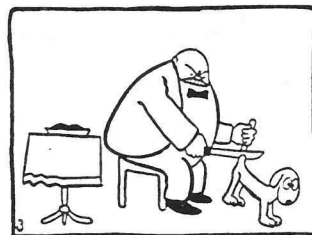
Sedan kom livmoders-feminismen som Nina kallade den. Denna syn är fortfarande dominer-

ny version av detta hittills unika bostadsområde! Använd samma vackra, väl genomtänkta planering ännu en gång! Bygg Klostergården II! Rätta till de enstaka småfel som trots allt finns där, t ex bristen på hissar i låghusen. Och bygg stort nog! Klostergården är något för litet för att vara självförsörjande när det gäller köpcentrum, bibliotek, vårdcentral och skola. Planera bilfritt som på Klostergården, organisera tät kollektivtrafik till centrum, som på Klostergården, modellera det kringliggande landskapet med kullar, träd och grönska, som på Klostergården, bygg nära stadskärnan, som Klostergården. Nu frågar alla: var ska vi placera denna nya stad? Jag har sett ut platsen, vandrat över den som en pionjär och sett ut över det vida landskapet. Jag

har klippt och mätt på telefonkatalogens karta. Klostergården II ska byggas sydöst om Tetrapak, där nu en golfbana är belägen. Den rymms gott på denna golfbana med kringliggande åkrar, Och även de nya klostergårdsborna, som flyttar in i sin stadsdel under det första årtiondet av tjugohundratalet, successivt, allteftersom huskropparna bygga, även de ska kunna promenera söder om sitt Klostergården längs Höjeåns stränder!

Under överskådlig tid kommer detta nya Klostergården att helt fylla Lunds behov av utbyggnad. Inget framtida hot mot den goda åkermarken. Inga avlägsna förorter, typ Stångebergastaden. Ingen förtätning av innerstaden som berövar den de trevliga, gröna gårdarna. Människan vill ha den gemenskap som en tydligt utformad stad ger, hon vill ha servicen men också den enskildhet och frid som är möjlig och den närhet till naturen som Klostergårdsmodellen erbjuder.

Gunnar Stensson.

I huvudet på en...

Inför kommunalpolitiska gruppens möte om socialbidrag m.m. på måndag, kan det nog vara idé att, förutom att ha tänkt efter själv även ha läst det förslag till kongressuttalande "Välfärd för frihet", som publicerats i Västerpress.

Peter Antman, idéhistoriker och samhällsdebattör, har läst en avhandling som belyser sambandet mellan arbetsvillkor och konsumtionsstandard. Han konstaterar att det finns ett klart samband mellan taskiga arbetsförhållanden och låg konsumtionsstandard som gäller oavsett löne-nivå. Han slutar sin artikel i Dagens Politik så här: "Hur människans välfärd ser ut beror således inte bara på vilken inkomst de lyckas få på marknaden, eller hur välfärdsstatens bidrag fördelas - det beror också på hur människors arbete ser ut; hur det är organiserat. För det påverkar makten att omvandla pengar till välfärd. Förmågan att hushålla hänger samman med hur människors arbete organiseras. Det handlar till slut om det som LO i sin rättviserapport kallar 'rättvisans tredje dimension', frihet från förtryck och exploatering."

Dessa slutsatser måste naturligtvis också gälla för de människor som inte har ett arbete på den reguljära arbetsmarknaden att gå till. Med andra ord: det är av stor betydelse att även de som inte har ett arbete på den öppna arbetsmarknaden, ändå har *något* att gå till. Något där de känner att de gör nytta och/eller känner personlig tillfredsställelse i. Så att de kan gå hem och känna att de funnits i något socialt sammanhang under dagen där de blivit sedda. På det att deras "konsumtionsstandard" blir optimal. Att sedan rimliga ersättningsnivåer i socialförsäkrings-systemet är den nödvändiga grund som resten bygger på är självklart, men grunden är inte hela huset!

Sympatiserar man med Peter Antmans resonemang, borde det också i högre grad än nu påverka vår syn på hur arbetet är eller bör vara organiserat. Mer om det vid ett senare tillfälle.

Från kommundelarna

Från Södra Sandby kan rapporteras att den lokala kampen för Byahuset inte är över, men en anpassning till "rådande ekonomisk situation", lär ha gjorts genom att man öppnar en bit i taget av byggnaden.

Politikerna i kommunal-nämnden funderar på att komplettera kommunalens ålderdomshem med det sjukhem, som saknas här liksom i övriga "byar". Däremot saknas inte allmänheterna - vid kdn-sammanträdena. Sedan i februari har Södra Sandbys kommunaldelsnämnd sammanträtt inför en stor intresserad publik.

Snart är det bara Dalby kvar som inte vill släppa in medborgarna under sammanträdena.

S-BP

fortsättning s.4

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan).

NY ADRESS.....

Rätten till arbete ingen utopi för mig

Det talas numera inte så mycket om arbetslöshet. Det är kanske lättare att tala om miljö, trafik och kultur. Då handlar det ju inte direkt om människor och därmed väcks ingen ångest. Samtal kring arbetslösa individer väcker däremot det dåliga samvetet – den bristande solidariteten – den gömda tystnaden.

Rätten till arbete åt alla är ingen politisk utopi för mig. Det är en naturlig rättighet som bör komma alla till del. Genom att ha ett arbete i samhället erövrar man sig en plats i samhället. Med platsen i samhället får man mod och styrka att vara med om det aktiva byggandet av samhället. Man är med helt enkelt. Man har ett arbete, då känner man sig behövd. Då vill man agera; då är man en levande varelse som bryr sig om sin natur, kultur, trafik m.m.

Jag tycker att vi måste kunna prioritera. Och inse att människor utan arbete med tiden förvandlas till inaktiva människor. Då är det befängt att kräva av dem att engagera sig i samhällsfrågor. Nu menar jag inte att arbetslösa skall sluta att värna om sin miljö. Nej, jag vill bara uppmärksamma mina partivänner på de arbetslösas förspillda liv. Arbetslösa akademiker som har hamnat i Göran Perssons onda cirkel. Arbetslösa som skall offras för att rädda Göran Persson ur hans inflation. För honom får det kosta vad det vill. Vad bryr han sig om det. Vad vet han om arbetslösas vardag, panik, ångest och mardrömmar. Han och hans sympatisörer lever i en marknadssanda. Det gäller endast ren och skär girighet, "ta så mycket du vill, så länge du kan".

Så länge vi har en del som vill leva på andras bekostnad så kan vi inte förvänta oss en bra miljö. Så länge vi har en del giriga som vill ha mer och mer så kan vi inte blunda för våld, fattigdom och misär.

Den verklighet vi nu lever i är mycket mörk. Socialdemokraterna ville med EU-medlemskap eliminera krig i världen. Men vi erfar att avståndet mellan teoretiska påståenden och verkligheten är långt.

I verkligheten säljer de själva krigsmateriel till länder där antingen krig pågår eller de mänskliga rättigheterna kränkes. Trots det avbryter de inte sina handelsavtal med dem. Deras ekonomiska vinst går före människovärdet. För den bittra verkligheten som vi lever i, för den okunnighet som de flesta av våra politiker lider av, och för den bristande solidariteten som råder bland en del medborgare, känner jag mig ibland panikslagen.

Nilofar Shirinbek

Forts från sid 3 "Rosa täcket"

eventuellt genomföra en förändring, och hon inser att det kanske är en utopi hon pratar om.

Härefter följde en frågestund, som naturligtvis inleddes av en man (som dessutom precis kom in från gatan och inte hade lyssnat till Ninas föredrag). Han frågade om mannen verkligen är vinnare i vårt patriarkaliska samhälle.

Nina menar att de både ekonomiskt och ur maktsynpunkt är klara vinnare. Men hon anser att de även är det på många andra områden.

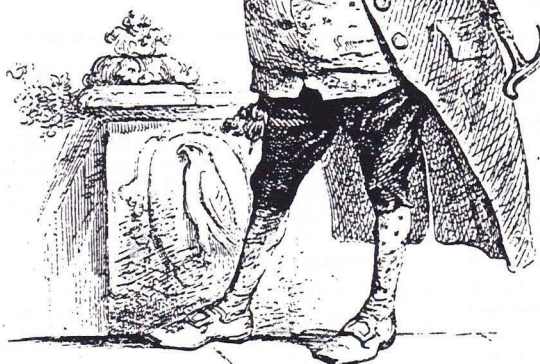
En kvinna i publiken tyckte dock att på det privata, vardagliga planet är det tveksamt om det stämmer. Livskvaliteten är inte alltid bättre för män, menade hon. Några ytterligare frågor och diskuteringar dök upp men var delvis svåra att följa pga syrebrist och sorl.

Den sista frågan före paus och eftersitts gällde hur vi ska göra för att leva ett bra och lyckligt liv.

Nina svarade att vi rent konkret, politiskt ska arbeta för lika lön, representativitet osv. När det gäller "det rosa täcket" är det viktigt att vi ser det och försöker luckra upp det och inte accepterar det, förväntningarna alltså.

Därefter cyklade jag hem i den ljumma aprilkvällen, nyfiken på att läsa Ninas bok.

Bodil Veige.

I stadsdelsgrupperna

CENTRUM

Stadsdelsgrupp centrum hade sitt andra möte den 11 april, då bl a detaljplan för Villa Sunna och Statoiltomten vid Dalbyvägen diskuterades. Nästa möte blir torsdag den 9 maj kl 19.30 hos Olof Norborg och Kristina Zitko, Östra Vallgatan 19, mitt emot Spyken.

Medlemmar i centrum som kan hjälpa till med att dela 1 maj-flygblad kan höra av sig till Olof Norborg på 306355 (hem), 040-192787 (arbete).

ÖSTER

Stadsdelsgrupp Öster har möte onsdag den 24 april kl 19.30 på Vita huset, Djingis Khan (bredvid Ica Tornet). På dagordningen: fastställande av politisk plattform för stadsdelsgruppen, 1 maj.

VÄSTER

Stadsdelsgrupp väster trycker eget flygblad som sprids inför 1 maj. Flygbladet tar upp specifika frågor som rör stadsdelen. Inför 1 maj görs också en egen banderoll. Intresserade av att delta i stadsdelsgruppens arbete kan kontakta Mari Jyrinki Fransson 123233.

Medlemsmöte

Vänsterpartiet Lund har medlemsmöte måndagen den 13 maj. Tid: 19.30. Plats: Medeltidssalen, Folkets hus. På dagordningen står Vänsterpartiet Lunds agerande på partikongressen samt välfärdspolitikerna i Lund och i Sverige.

Medlemsavgiften

Medlemmar i Vänsterpartiet Lund påminns om medlemsavgiften för 1996. Avgiften (180:- för helbetalande, 105:- för halvbetalande) som betalas på postgiro 71 00 93 - 6.

Partiskatt

Styrelsen för Vänsterpartiet Lund påminner även om årsmötets rekommendation att medlemmar med kommunala förtroendeuppdrag bör betala in 25% av sammanträdesarvodena till partiet, postgiro 71 00 93 - 6.

Appellmötet

Vänsterpartiet Lund genomför appellmöten på Mårtenstorget lördagarna den 20.4, 27.4, och den 4.5. Tiden är 11.30-12.30. Röda Kapellet medverkar den 20 och 27.4. Den 4.5 medverkar Panikorkestern. Nu på lördag den 20.4 talar Karin Svensson Smith. Intresserade av att hjälpa till med appellmötena kan kontakta Olof Norborg 306355 (hem), 040-192787 (arbete).

MÖTE MÖTE

RÖDA KAPELLET Samling lördag 20.4 för appellmötesspelning kl. 11.00 på lokalen, Mårtenstorget. Spel 11.30 till 12.30. Följande låtar: 39, 190 :2, 224, 254, 298a, 315, 321, 325, 327.

Rep. söndag 21.4 på lokalen, Mårtenstorget kl. 18.45. Första-maj-repetoaren. Apellmöte lördag 27.4. Tid och låtar som ovan.

STORBANDET Rep. onsdag 24.4 kl. 19.00 inför första maj.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes bl a av Rolf L Nilson.

Manus sänds per post till: Veckobladet, Bredg. 28, 222 21 Lund. Onsdag e. 17 till fax 046-14 65 82. Manus mottas gärna på 3,5" diskett. e-mail: lunds.tidskriftsverkstad @ mailbox.swipnet.se
Telefon till redaktörerna:
Karin Blom 046-14 16 12
Rolf Nilson 046-12 90 44
Thomas Schlyter 046-14 75 05
Vid utebliven tidning ring:
Sven-Bertil Persson 046-13 82 13.